

Afrika: "Otimačina zemlje" ugrožava sigurnost hrane

27.07.2011. / 11:58

Sve izraženiji trend da bogate zemlje kupuju velike poljoprivredne površine u drugim zemljama, posebice u Africi, kako bi proizvodile hranu za svoje rastuće stanovništvo, ostavlja sve ozbiljnije ekološke i socijalne posljedice, ugrožavajući afričko ruralno stanovništvo koje sve više gladije, upozoravaju u srijedu stručnjaci prestižnog Instituta Worldwatch (WI) sa sjedištem u Washingtonu.

Bogate zemlje "otimaju" afričku plodnu zemlju

Sve izraženiji trend da bogate zemlje kupuju velike poljoprivredne površine u drugim zemljama, posebice u Africi, kako bi proizvodile hranu za svoje rastuće stanovništvo, ostavlja sve ozbiljnije ekološke i socijalne posljedice, ugrožavajući afričko ruralno stanovništvo koje sve više gladije, upozoravaju u srijedu stručnjaci prestižnog Instituta Worldwatch (WI) sa sjedištem u Washingtonu.

Bogate zemlje Bliskog istoka i Azije, poput Saudijske Arabije i Kine, u stalnoj su potrazi na novim zemljištem za

sadnju usjeva jer same nemaju dovoljno plodne zemlje i stoga ne mogu zadovoljiti prehrambene potrebe vlastitog stanovništva.

"Ljudi uvijek govore da se Afrika mora moći sama prehraniti. Kako bi ona to mogla kada Kinezi i Saudijci zauzimaju najbolju zemlju za sebe", pita se Danielle Nierenberg, direktorica projekta Nourishing the Planet (Hraniti planet), koji se provodi unutar Instituta Worldwatch.

U svom izvješću WI navodi da su strani investitori između 2006. i sredine 2009. kupili 15 do 20 milijuna hektara plodnog zemljišta u subsaharskoj Africi. Nierenberg upozorava da su milijuni hektara zemlje koje su prodale afričke vlade nedokumentirani.

Ta "otimačina zemlje" marginalizira zemljišna prava lokalnog, posebice autohtonog stanovništva i ugrožava sigurnost hrane u ionako siromašnim afričkim zemljama.

"Kritičari predviđaju da ishod neće biti razvoj već ksenofobija, pobune, državni udari i još više gladi", piše u Andrew Rice, jedan od autora izvješća.

Više nevladinih udruga, među kojima su GRAIN, Oxfam i Oakland Institute, upozoravaju na negativne posljedice "otimačine zemlje" u dijelovima svijeta u razvoju.

Međunarodni institut za gospodarski razvoj, Svjetska banka, FAO i Međunarodni fond za poljoprivredni razvoj pak smatraju da ti ugovori "novac za zemlju" ne moraju nužno biti loši i da bi mogli afričkim zemljama donijeti novac i pridonijeti izgradnji infrastrukture i sigurnosti hrane.

"Kada bi sve vlade na odgovoran način predstavljale interese svojih građana, ti bi ugovori mogli potaknuti prosperitet i sigurnost hrane za obje strane", priznaje izvršni direktor Worldwatcha Robert Engelman.

"Ali to nije često slučaj", dodaje i tvrdi da bi takve "aranžmane" trebale obvezno nadgledati međunarodne institucije.